

Wojciech Kaute

Zaproszenie do publikacji

Polonia Journal

Półrocznik Wyższej Szkoły Ekonomiczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej
zaprasza do zgłaszania artykułów do numeru 16 zatytułowanego:

Świat w kryzysie

I co dalej?

Redaktor Tomu: prof. dr hab. Wojciech Kaute

Proponowane zagadnienia:

1. *Post-nowożytność; świat niepewności i „szoku przyszłości”*
2. *Liberalizm a świat wartości; demokracja dziś*
3. *Globalizacja, integracja europejska; Zachód-Wschód*
4. *Człowiek i jego godność. Prawa człowieka w świecie post; „post-human rights”*
5. *Bogactwo i bieda; korporacje i wyzysk*
6. *Przemoc w rodzinie; prawa kobiet*
7. *Prawo do edukacji; młodzież i jej problemy w świecie chaosu*
8. *Kultura masowa; internet*
9. *Klimat; zanieczyszczenie środowiska*
10. *Populizm; totalitaryzm; przestępczość, terroryzm*

Ważne daty:

- Tytuł artykułu / 30.06.2023r.
- Abstrakt / 30.06.2023r.
- Artykuł /przesłany/ 30.06.2023 r.

Artykuły mogą być napisane w języku polskim, angielskim, językach urzędowych UE. Artykuły nie powinny przekraczać 45 000 znaków, łącznie ze spacjami. W wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach redakcja może dopuścić do druku artykuły o większej ilości znaków.

Szczegółowe wytyczne dla autorów artykułów / **system harwardzki** /:

Należy stosować odwołania w tekście głównym w nawiasach [Nazwisko autora rok wydania, s. ...], zgodnie z poniższymi przykładami:

Gdy odwołujemy się do dzieła jednej osoby: [Kowalski 2013, s. 23].

Gdy odwołujemy się do dzieła dwóch osób: [Kowalski, Nowak 2013, s. 55]. Za każdym razem należy przywołać oba nazwiska.

Gdy odwołujemy się do dzieła trzech lub większej ilości osób stosujemy skrót „i.in.” lub „et al.”: [Kowalski i.in., 2013, s. 33-44].

Gdy w jednym miejscu odwołujemy się do różnych dzieł różnych osób: [Kowalski, Nowak 2013, s. 66-83; Wiśniewski 2013, s. 18; Wójcik 2013, s. 99].

Gdy w jednym miejscu odwołujemy się do różnych dzieł jednej osoby, wydanych w różnych latach: [Kowalczyk 2003, s. 13; 2013, s...]

Gdy odwołujemy się do dzieła za innym autorem: [Nowak 2033, s. 10 za: Kowalski 2003, s. 44-55]. Pozycję, do której odwołujemy się za innym autorem uwzględniamy w spisie źródeł.

Za każdym razem, gdy odwołujemy się do strony internetowej, stosujemy przypis dolny z numeracją arabską, zgodnie z przykładem: „*Ministerstwo Pracy i polityki Społecznej stara się promować aktywne przeciwdziałanie bezrobocia*”². Datę dostępu należy podać tylko w pierwszym odwołaniu. Przypis: ² <http://mg.gov.pl/pl/dzialalnosc/ugody/publikacje-aktywne/download,5671,1.html>, s. 2 [dostęp: 2 października 2013 r.]

Gdy po raz pierwszy odwołujemy się do określonego aktu prawnego nie używamy nawiasu kwadratowego. W tekście wskazujemy pełną nazwę aktu prawnego, po której w dwóch osobnych nawiasach okrągłych ( ) wskazujemy skrót nazwy przywołanego aktu prawnego oraz aktualność stanu prawnego: art. 17 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) (k.c.) (stan prawny na 9 listopada 2012 r.), art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904 z późn. zm.) (u.p.a.p.p.) (stan prawny na 9 listopada 2012 r.) Przy kolejnych odwołaniach do tych samych aktów prawnych posługujemy się tylko skrótami, czyli odpowiednio do powyższych przykładów – k.c. i u.p.a.p.p. Analogicznie postępujemy z odwołaniami do innych aktów normatywnych, nie tylko rangi ustawowej.

Bibliografia: Bibliografię umieszczamy na końcu dokumentu, w bibliografii należy uwzględnić wszystkie źródła, które powoływane są w tekście (literatura naukowa, strony internetowe, etc.). W przypadku czasopism należy podać pełną nazwę, a nie skrót. Pozycje bibliograficzne należy uporządkować alfabetycznie. Stosujemy w bibliografii wzór:

Kowalski, Jan (2013), *Zarządzanie czasem wolnym*, Warszawa.

Opis tematu:

Świat współczesny jest taki, jaki jest... I chociaż w opisie jego istoty – jak i perspektyw jego przyszłości – nie ma od wielu dziesiątków lat jednomyślności, co do jednego istnieje zgoda; jest to świat chaosu i permanentnej niepewności; „szoku”. I ten stan rzeczy jest przedmiotem refleksji na terenie nauk humanistycznych i społecznych, w literaturze i sztuce oraz szeroko rozumianej publicystyce. Dziś można chyba powiedzieć – choć w kontekście zbrodniczych doświadczeń ubiegłego wieku brzmi to absurdalnie: „dobrze już było”...

Stan niepewności to sytuacja przeciwstawna temu, co w miarę pewne, sensowne, „normalne”. Dziś żyjemy w świecie, który nierzadko określa się mianem „post-normalności”. A to odnosi się do całokształtu życia zbiorowego, społecznego i politycznego, który określany jest jako demokracja, demokracja liberalna. U podstaw tego życia tkwi gospodarka, rynek, dziś: globalny świat wymiany. I tu pojawia się problem. Jest to pytanie o to, jakie w tym świecie obowiązują *wartości*; jakie są i czy w ogóle są... A to są pytania, których wagę trudno przecenić. Kwestia *wartości* bowiem - ich źródeł i ich rozumienia - odnosi się w całej rozciągłości do człowieka; konkretnej jednostki ludzkiej. To tu – w takim czy innym ujęciu tej kwestii – wyraża się – tak czy inaczej pojmowana – godność ludzka.

Przekonanie, iż każdemu człowiekowi przysługuje godność, to tylko postulat, program. W realnym życiu wiele faktów i procesów zaprzecza mu. Spośród tych najważniejszych wymienić należy zróżnicowanie ekonomiczne; bogaci stają się coraz bogatsi, biedni coraz biedniejsi (wielu cierpi głód). Jednostka ma godność; a jednak ma miejsce przemoc w rodzinie, wyzysk kobiet, prześladowanie mniejszości seksualnych. Powszechne prawo do edukacji na wszystkich szczeblach to najczęściej tylko pobożne życzenia. Z kolei, świat korporacji przynosi ze sobą wyzysk, spekulację i korupcję. Zniewala także ludzkie umysły. Jest to postawa konsumpcjonizmu i tzw. kultury masowej, w której zanika wszelka hierarchia *wartości* i jakiegokolwiek autorytetu. Rodzi to postawy uciekania w świat złudzeń ideologicznych, nowych pseudo-religii; narkotyków. To zaś, w konsekwencji, powoduje zagubienie młodych pokoleń, generuje plagę samobójstw i przestępczości. Innym przykładem rozchwiania tradycji kultury i cywilizacji jest świat cyfrowy, pojawienie się sztucznej inteligencji. Do tego dodajmy spowodowane przez człowieka zmiany klimatu. To wszystko, w efekcie, stanowi podatny grunt dla myślenia w kategoriach populizmu, totalitaryzmu czy terroryzmu.

I tym wszystkim problemom, składającym się na kryzys współczesnego świata, chcemy się przyjrzeć w *Polonia Journal* nr 16.

Do artykułów należy dołączyć streszczenie oraz słowa kluczowe w języku polskim i angielskim. Artykuły prosimy przesłać na adres: wojciech.kaute@gmail.com